

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 23

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str
Poz. 238 Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 1 lipca 1947 r. o obowiązku badania weterynaryjnego koni przy załadunku i wyładunku na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach ładunkowo-wyładowawczych	501
„ 239 Obwieszczenie Wojewody Poznańskiego z dnia 1 lipca 1947 r. dot. opłat za nadzór weterynaryjny	503
„ 240 Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 5 sierpnia 1947 r. w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16/3 na odcinku od km 0,0 do km 6,0 w pow. ostrowskim	504
„ 241 Ogłoszenie Starosty Powiatowego Gostyńskiego z dnia 28 lipca 1947 r. w sprawie pomoru świń	504
„ 242 Ogłoszenie Zarządu Gminnego w Czerwonaku Powiatu Poznańskiego z dnia 21 lipca 1947 r. w sprawie zamknięcia drogi	504

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Wydziału Powiatowego w Ostrowie w sprawie leczenia i utrzymania chorych w Publicznym Szpitalu Powiatowym w Ostrowie	504
Ogłoszenie Powiatowej Rady Narodowej w Świebodzinie dot. opłat za leczenie w Szpitalu Pow. w Sulechowie	505
Uchwała Miejskiej Rady Narodowej w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 lipca 1947 r. dot. opłat w Szpitalu Miejskim w Gorzowie	505
Statut o poborze opłat za czyszczenie ulic i placów w mieście Kępnie, uchwalony na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dniu 24 marca 1947.	505
Ogłoszenie Prezesa Sądu Okręgowego w Ostrowie z dnia 12 lipca 1947 dot. wykazu ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa	506
Zagubione dokumenty	506
Publikacje sądowe	508

DZIAŁ URZĘDOWY

238

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 lipca 1947 r.

o obowiązku badania weterynaryjnego koni przy załadunku i wyładunku na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach ładunkowo-wyładowawczych.

Na podstawie art. 108 ust. 1, lit. a rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia

1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) oraz art. 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) i przepisów § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 (Dz. U. R. P. Nr 116, poz. 964), tudzież na zasadzie rozporządzenia Ministra

Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 o taryfie opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 409), zmienionego zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 1945 r. Nr Wet. 237/2 oraz z dnia 22 maja 1947 r. Nr Wet. 3-I-9/9 zgodnie z restryktem tegoż Ministerstwa z dnia 7 grudnia 1946 r. Nr Wte. 3-I-1/11 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Konie, przewożone kolejami, statkami, samochodami lub innymi środkami lokomocji podlegają tak przy załadowaniu, jak i przy wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach ładunkowo-wyładowawczych na całym obszarze województwa poznańskiego (łącznie z Ziemią Lubuską) badaniu przez właściwych powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub przez lekarzy weterynaryjnych przeze mnie do tej czynności upoważnionych.

§ 2.

Powiatowy lub inny upoważniony przeze mnie do tej czynności lekarz weterynaryjny winien

- a) przy załadowaniu o wyniku badania wystawić świadectwo zdrowia wg przepisanej wzoru na każdy wagon, oddział statku lub inny środek lokomocji i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu, oddziału statku lub samochodu oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt odnośny lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, które to świadectwa winien również zaopatrzyć swoim podpisem, umieszczając równocześnie nazwę odnośnej stacji kolejowej oraz datę badania;
- b) przy wyładowywaniu zanotować wynik badania na odwrotnej stronie świadectwa miejsca pochodzenia: zwierzęcia sprawdzając, czy przy załadowaniu wypełniono warunki pod a).

§ 3.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i odcisk pieczęci urzędowej powiatowego lekarza weterynarii, lub podpis i odcisk pieczęci lekarza wet. przeze mnie upoważnionego. Świadectwa zdrowia, przeznaczone do obrotu krajowego, nie może służyć do przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu za granicę Państwa i odwrotnie.

§ 4.

O zamierzonym załadowaniu względnie wyładowaniu konia winien posiadacz zawiadomić właściwego powiatowego, wzgl. innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na

12 godzin przed załadowaniem względnie wyładowaniem.

§ 5.

Opłaty za badanie łącznie z wystawieniem świadectwa zdrowia, wykonane w miejscowości, w której państwowy (upoważniony) lekarz wet. ma miejsce służbowe, lub w odległości nie większej od 2 km od miejsca służbowego wynoszą:

1. od konia 50,— zł
2. od źrebięcia 25,— zł.

Bez względu na ilość badanych zwierząt opłata nie może wynosić mniej niż 300,— zł.

§ 6.

Jeżeli ilość zwierząt badanych równocześnie i należących do jednego przedsiębiorcy — wzgl. posiadacza — przekracza:

- a) 20 sztuk — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 20 wynosi połowę opłat, ustalonych w punktach 1 i 2 — § 5;
- b) 50 sztuk — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 50 wynosi $\frac{1}{3}$ opłat, ustalonych w punktach 1 i 2 — § 5.

§ 7.

Zamiast opłat ustalonych w §§ 5 i 6 na zażądanie państwowego (upoważnionego) lekarza weterynarii, przedsiębiorca względnie posiadacz zwierząt obowiązany jest uiścić opłatę w sumie równej dietom, jakie by państwowemu lekarzowi weterynarii służyły wg przepisów o należnościach za podróże służbowe.

§ 8.

Za badanie w miejscu odległym ponad 2 km od miejsca służbowego państwowego (upoważnionego) lekarza weterynarii, przedsiębiorca względnie posiadacz zwierząt oprócz opłat ustalonych w §§ 5 i 6, ponosi również koszty przejazdu, jakie by służyły państwowemu lekarzowi weterynarii wg przepisów o należnościach za podróże służbowe.

§ 9.

Osoby obowiązane do uiszczenia należności powyższych wpłacają je wprost państwowym (upoważnionym) lekarzom weterynaryjnym, którzy czynności te wykonywują, za pokwitowaniem w formie ustalonej w wyżej wspomnianym rozporządzeniu o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

Należności te stanowią wynagrodzenie państwowych (upoważnionych) lekarzy weterynarii za wykonywanie czynności badania łącznie z wystawieniem świadectwa zdrowia.

§ 10.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej

wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 10.000,— zł, albo jedną z tych kar.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje na terenie całego województwa aż do odwołania, tym samym traci swoją moc rozporządzenie moje z dnia 25 grudnia 1946, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 13 stycznia 1947 r. Nr 2, poz. 13.

Wojewoda:

w. z.

(—) Mgr Radzicki,
Wicewojewoda.

239

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 lipca 1947 r.

dotyczące opłat za nadzór weterynaryjny.

Na zasadzie postanowień §§ 31 i 39 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12. 6. 1928, w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 10. 1932, (Dz. U. R. P. Nr 111, poz. 922), oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8. 8. 1945, Nr W. 237/2 oraz zarządzenia tegoż Ministra z dnia 22 maja 1947. Nr Wet. 3-I-9/9. ustaliam:

I.

§ 1

- a) Za nadzór nad targami, pokazami i przetargami zwierząt, wykonywany przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, **opłatę w wysokości 750,— zł za każdy dzień trwania targu, pokazu lub przetargu zwierząt;**
- b) za nadzór nad targami dużymi (wtorkowymi) oraz za nadzór nad targami końskimi w m. Poznaniu, wykonywany przez powiatowego lekarza weterynaryjnego **opłatę w wysokości 1.000,— zł za każdy dzień trwania targu.** Za inne natomiast targi za każdy dzień trwania targu opłatę w wysokości 750,— zł.

II.

§ 2

Za jednorazowe wykonanie przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, obowiązkowej rewizji:

- a) rzeźni publicznej lub wywozowej, pozostającej od kierownictwem leka.za weterynaryjnego, której rewizja winna być wykonaną 2 razy do roku;
- b) rzeźni publicznej, niepozostającej pod kierownictwem lekarza weterynaryjnego, której rewizja winna być wykonaną 6 razy do roku, **opłatę w wysokości 500,— zł (za jedną rewizję);**
- c) rzeźni prywatnej, której rewizja winna być wykonaną 4 razy do roku;
- d) lecznicy zwierząt, której rewizja winna być wykonaną 2 razy do roku;
- e) stajni zajezdnej i przedsiębiorstwa handlu zwierzętami, których rewizję winien powiatowy lekarz weterynaryjny przeprowadzać raz na miesiąc, **opłatę w wysokości 200,— zł (za jedną rewizję).**

§ 3

Jeśli nadzór nad zakładami i urządzeniami wymienionymi w § 2 zostanie wykonany przy sposobności wykonywania innych czynności służbowych, do czego dążyć należy, opłatę ustaloną w § 2, zmniejsza się do połowy.

III.

§ 4

Za nadzór weterynaryjny nad targami, pokazami, przetargami, wykonany w miejscu odległym ponad 2 km od miejsca służbowego powiatowego lekarza weterynaryjnego, przedsiębiorca oprócz opłat wymienionych w § 1, ponosi również koszty przejazdu, jakiego powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu służyły, według przepisów o należnościach za podróże służbowe.

§ 5

Za nadzór nad zakładami i urządzeniami, wymienionymi w § 2, wykonany w miejscu odległym ponad 2 km od miejsca służbowego powiatowego lekarza weterynaryjnego, przedsiębiorca — oprócz opłat przewidzianych w §§ 2 i 3, ponosi również koszty przejazdu, jakiego powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu służyły według przepisów o należnościach za podróże służbowe.

§ 6

Jeżeli nadzór nad zakładami i urządzeniami wymienionymi w § 2 nie mógłby być wykonany przy sposobności wykonywania innych czynności służbowych, powiatowy lekarz weterynaryjny winien, w celu zmniejszenia kosztów podróży, nadzór ten wykonywać możliwie w podróży objazdowej, a koszty podróży podzielić równomiernie między poszczególnych przedsiębiorców zakładów i urządzeń.

§ 7

Należności wymienione w §§ 1—6, jako wynagrodzenie powiatowych lekarzy weterynaryjnych za wykonane przez nich czynności nadzoru, należy uiszczać wprost do ich rąk.

§ 8.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje na terenie całego województwa aż do odwołania, tym samym t. aci swoją moc obwieszczenie moje z dnia 25 sierpnia 1945, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 14 listopada 1945 r. Nr 8, poz. 58.

Wojewoda:

w z.: mgr Grosicki,
Wicewojewoda.

240

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi państwowej Nr 16/3 na odcinku od km 0,0 do km 6,0 w pow. ostrowskim.

Zgodnie z § 33 rozporządzenia ministerialnego z dn. 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) podaję do publicznej wiadomości że:

1. W związku z wykonywaniem przebudowy na drodze państwowej Ostrów—Poznań w powiecie ostrowskim, zostanie zamknięty aż do odwołania dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi od km 0,0 do km 6,0 (Ostrów—Franklinów).
2. Zamknięcie przewiduje się na okres od dnia 30. 7. 1947 r. do dnia 30. 8. 1947 r.
3. Droga objazdowa prowadzi od drogi państwowej Nr 16/3 w km 0,0 od Ostrowa do Czekanowa drogą państwową o nawierzchni twardej dalej drogą powiatową o nawierzchni twardej do Franklinowa.

Za Wojewodę:

Inż. Wł. Stefański,
w z. Naczelnika Wydziału.

241

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOW. GOSTYŃSKIEGO

z dnia 28 lipca 1947 r.

w sprawie pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w maj. Podrzecze, gmina Piaski, tutejszego powiatu, uchylam zarządzenie z dnia 15 marca 1947 r., które ogłoszono w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 14, poz. 142.

Starosta Powiatowy:
W. Zygmanski.

242

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W CZERWONAKU POWIATU POZNAŃSKIEGO

z dnia 21 lipca 1947 r.

w sprawie zamknięcia drogi.

Na wniosek Dyrekcji Fabryki Akumulatorów w Mechowie z dnia 7 maja 1947 r., Zarząd Gminny Czerwonak, na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 o kompetencji władz (Zbiór ustaw pr. str. 237) podaje do publicznej wiadomości, że zamyka się drogę gminną wiodącą od szosy Poznań—Kobylnica do wsi Kicin i to w interesie państwowym. Uzasadnione sprzeciwy wnieść można w przeciągu 4-ch tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego do Zarządu Gminnego w Czerwonaku, poczta Poznań 10.

W razie niewpłynięcia sprzeciwu w wyżej oznaczonym terminie, zostanie wydane prawomocne orzeczenie po myśli podania.

Wójt:

Podpis niecz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

WYDZIAŁU POWIATOWEGO W OSTROWIE

w sprawie leczenia i utrzymania chorych w Publicznym Szpitalu Powiatowym w Ostrowie.

Na podstawie uchwały Powiatowej Rady Narodowej z dnia 12. 5. 1947 r. podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Publ. Szpitalu Powiatowym w Ostrowie, obowiązującą od 1. 5. 1947 r.

Opłatyienne wynoszą:

I. Na oddziale wewnętrznym:

a) z okręgu szpitalnego:

klasa III 230,— zł, klasa II 330,— zł,
klasa I 430,— zł;

b) z poza okręgu szpitalnego:

klasa III 250,— zł, klasa II 350,— zł,
klasa I 450,— zł.

II. Na oddziale chirurgicznym i położniczo-ginekologicznym:

a) z okręgu szpitalnego:

klasa III 250,— zł, klasa II 350,— zł,
klasa I 450,— zł;

b) z poza okręgu szpitalnego:

klasa III 270,— zł, klasa II 380,— zł,
klasa I 480,— zł.

III. Na oddziale zakaźnym:

z okręgu szpitalnego 200,— zł dziennie.

W klasie I oprócz opłaty dziennej płatne są także opłaty dodatkowe za wyszczególnione w statucie specjalne zabiegi lecznicze.

Poza taryfą płatne są rzeczywiste koszty za lekarstwa droższe, potrzebne do ustalenia diagnozy z dziedziny urologii i chirurgii specjalnej np. uroselectan, lipiodol, thoracosopia oraz zwrot kosztów rzeczywistych za badanie laboratoryjne i anatomo-patologiczne, które Szpital w zakresie swoim ze względów technicznych nie dokonuje.

Taryfa opłat wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r. i przedłożona została władzom nadzorczym w myśl przepisów dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) do wiadomości.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:
(—) W. Sawicki,
Starosta Powiatowy.

OGŁOSZENIE POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W ŚWIEBODZINIE

dot. opłat za leczenie w Szpitalu Pow. w Sulechowie.

W Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Świebodziźnie, uchwałą z dnia 17. 7. 1947 r. zatwierdziło następujące opłaty za leczenie w Szpitalu Powiatowym w Sulechowie:

na oddziale chirurgicznym	350 zł
na oddziale położniczo-ginekolog.	350 zł
na oddziale wewnętrznym	300 zł
na oddziale zakaźnym	250 zł

Opłata ta obowiązuje od dnia 15. 7. 1947 r.

Kierownik Biura Prezydyalnego
Powiatowej Rady Narodowej:
(—) L. Pędziwiatr.

UCHWAŁA MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W GORZOWIE WLKP.

z dnia 18 lipca 1947 r.

dot. opłat w Szpitalu Miejskim w Gorzowie.

Na zasadzie art. 28 ustęp 1 ustawy z dnia 11. 9. 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. Ust. R. P. Nr 5, poz. 22) Miejska Rada Narodowa Gorzowa Wlkp., uchwala większością głosów na wniosek Zarządu Miejskiego Gorzowa Wlkp. z dnia 4. 7. 47 r. następujące stawki za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Miejskim:

III klasa:

na oddz. chirurgii i ginekol. —	zł 360 dziennie
na oddziale zakaźnym . . . —	zł 200 dziennie
na oddziale wewnętrznym —	zł 330 dziennie

II klasa:

wszystkie oddziały . . . — zł 420 dziennie

I klasa:

wszystkie oddziały . . . — zł 500 dziennie

Dotychczas pobierany 15% dodatek dla chorych z obcych powiatów upada.

Powyższe opłaty obowiązują od dnia 1 lipca 1947 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej:
(—) Inż. Walerian Leśnicki.

STATUT

o poborze opłat za czyszczenie ulic i placów w mieście Kępnie, uchwalony na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dn. 24 marca 1947.

Na podstawie art. 10, poz. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) oraz art. 43 lit. h i c ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) uchwała Miejska Rada Narodowa w Kępnie następujący statut o poborze opłat za czyszczenie ulic i placów:

§ 1.

Gmina m. Kępna przejmuję obowiązek czyszczenia ulic i placów publicznych na obszarze miasta Kępna, ustalonych na załączniku, stanowiącym integralną część niniejszego statutu.

§ 2.

Czyszczeniu podlega chodnik, ścieki oraz powłoka jezdni przed nieruchomościami zabudowanymi jak i placami niezabudowanymi. Czyszczenie ulic i placów przed nieruchomościami nieobjętymi wykazem, o którym mowa w § 1, spoczywa nadal w myśl obowiązujących przepisów, na właścicielach wzgl. zawiadowcach nieruchomości.

§ 3.

Czyszczenie ulic i placów polega:

1. na zamiataniu jezdni, ścieków i chodników od frontu wzdłuż nieruchomości, tudzież wywóz śmieci z odn. ulic;
 2. usuwaniu przeszkód z jezdni i ścieków hamujący swobodny odpływ wody;
 3. usuwaniu śniegu i lodu z jezdni oraz wywóz w miejsca do tego przeznaczone;
 4. wyrabaniu lodu z ścieków dla odpływu wody podczas odwilży.
- Obowiązki te wykonuje gmina miejska za pomocą swojego taboru.

§ 4.

Usuwanie śniegu i lodu z chodników na jezdni oraz posypywanie piaskiem lub popiołem w czasie gołodzi pozostawia się nadal właścicielowi wzgl. zawiadowcom nieruchomości.

§ 5.

Ustanawia się 2 kategorie ulic podlegających czyszczeniu. Podział ulic na kategorie ustalony jest na załączniku dołączonym do niniejszego statutu.

Dla kategorii I. ulic ustala się czyszczenie codziennie. Dla kategorii II. ulic odbywa się czyszczenie 2 razy w tygodniu. Oprócz tego może być czyszczenie wykonywane na specjalne zarządzenie władz lub w razie pilnej potrzeby.

§ 6.

Gmina m. Kępna zastrzega sobie prawo odstąpienia od przejęcia zobowiązań wymienionych w niniejszym statucie w odniesieniu do poszczególnych ulic, a w nadzwyczajnych wypadkach również przed poszczególnymi nieruchomościami.

§ 7.

Za przeprowadzenie czyszczenia ulic i placów Zarząd Miejski będzie pobierał opłatę, której wysokość ustalona będzie zależnie od rzeczywistych kosztów czyszczenia ulic i placów oddzielnie od każdej kategorii ulic.

Podstawą wymiaru opłaty stanowi:

1. powierzchnia chodnika i połowa jezdni przed frontem nieruchomości, według ilości metrów kwadratowych.
2. kategoria ulicy, przy której nieruchomość się znajduje.

Przy nieruchomościach, przylegających do placów ustala się połowę szerokości jezdni, według najszerszej ulicy, mającej wylot do odn. placu. Opłatę oblicza się dzieląc ogólną sumę rzeczywistych kosztów robocizny i z tym związanych wydatków na sprzęt i narzędzia, przez ilość razy czyszczenia w tygodniu.

§ 8.

Wymiaru opłat dokonuje Zarząd Miejski na podstawie pomiarów urzędowych w okresach kwartalnych po upływie każdego kwartału na nakazach płatniczych. Opłatę należy uiszczać w Kasie Miejskiej w terminie do 10 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 9.

Do uiszczenia opłaty jest zobowiązany właściciel, zawiadowca wzgl. użytkownik nieruchomości, objętej planem czyszczenia ulic.

§ 10.

Przeciwko wymiarowi opłaty można wnieść odwołanie w ciągu miesiąca licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego do Zarządu Miejskiego w Kępnie.

§ 11.

Niewpłacenie opłaty w właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie jej w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę

w wysokości obowiązującej każdorazowo dla danin komunalnych.

Kępno, dnia 5 sierpnia 1947 r.

Za Powiatową Radę Narodową

Przewodniczący:

(—) Grochola.

Członkowie:

(—) Madej. (—) Górka.

Statut niniejszy został zatwierdzony uchwałą Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kępnie w dniu 8 lipca 1947 r. za nr insp. 4-40/47.

OGŁOSZENIE

Prezesa Sądu Okręgowego w Ostrowie z dn. 12 lipca 1947.

Wykaz ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa uzupełniono wybory następujących osób na ławników:

1. Witkowski Edmund; Leśniczówka Marianka-Siemiecza Siemianowice, gmina Opatów;
2. Krzyżaniak Roman, Podzamcze, ul. Kępińska, pow. Kępno.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono dwie legitymacje na uzyskanie zniżki kolejowej nr 996/ i 996/2, na nazw. Kolanowski Stanisław i Zofia, Poznań, ul. Jarochońskiego nr 30a, m. 5, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu.

Zagubiono kartę rejestracyjną motocyklu marki N. S. U., nr rejestr. P. 56-431, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Popioł Stanisław, Poznań, ul. Poznańska 26, m. 9.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Nowy Tomyśl, na nazwisko Cyzman Franciszek, Ciosaniec nr 48, pow. Wolsztyn.

Zagubiono dowód rejestracji motocyklu, nr rejestr. H 5219, nr silnika 882229, nr ramy 461646, wyst. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazw. Szreiber Seweryn, Czechy, pow. Gniezno.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nr 28360, wyst. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Rogacki Józef, Modliszewo, pow. Gniezno

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych z m/c lipca 1946, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Bacik Stanisław, Goślinowo, pow. Gniezno.

Zagubiono kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki Ford Canada nr rejestr. E-57706, nr podwozia 25887, nr silnika 367682-F, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, dla „Społem” Okręg. Dział Transportowy w Poznaniu.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 14587, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Kaizer Henryk, Poznań, Marszałka Focha 187a.

Zagubiono kartę demobilizacyjną z Wojsk Polsk. zaświadczenie o braniu udziału w walkach, kartę rowerową, wydaną przez Gminę Szymanowiec, na nazwisko Michalak Józef, Dziewin Duży, gm. Grodziec, pow. Konin.

Zagubiono legitymację służbową nr 4234, Seria L, wyst. przez Woj. Kom. M. Obywatelskiej w Poznaniu, na nazwisko Spychała Stanisław, Września, 3 Maja 9.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Ostrów, na nazw. Czekala Alfons, Kępno, ul. Zamkowa nr 2.

Skradziono pozwolenie na broń myśliwska, Seria M. E., Nr 006058, wyst. przez Urząd Bezpiecz. w Poznaniu, kartę rejestr., wyst. przez 2 Urząd Skarbowy w Poznaniu, prawo jazdy nr 27402 wyst. przez Okr. Urząd Samochod. Poznań, na nazw. Wolnik Brunon, Poznań, ul. Kanałowa 4, m. 10 oraz kartę rejestr. na sam. marki Tempo, nr rejestr. C-59829, wyst. przez Okr. Urząd Sam. w Poznaniu, na nazw. Brodniewicz Stefan, Poznań.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 25890, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazw. Marciniak Włodzimierz, Poznań ul. Zwierzyniecka nr 41, m. 6.

Skradziono legitymację służbową nr 1050 z dnia 13. 8. 46, wyst. przez Dyрекcję Lasów Państwowych w Poznaniu, na nazw. Teresa Pinowska, Poznań, Dąbrowskiego 4, m. 6.

Zagubiono legitymację służbową nr 1428, zniżkę kolejową nr 1428, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, oraz legitymację Związku Pracowników Samorządowych i Terytorialnych, na nazw. Lucyna Harkiewicz, Poznań, Bzowa 6, m. 2.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Konin, na nazw. Józef Misiak, ur. 7. 2. 1916 r., zamieszkały w Ruchowie, gm. Chełmno, pow. Koło, woj. poznańskie.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nr 10635, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Olejniczak Józef, Pleszew

Zagubiono zaświadczenie tożsamości, wydane w lipcu 1946 przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Irena Kamasa, Poznań.

Zagubiono dowód rejestracji 2 samochodów osobowych, nr rej. B. 56-876 i H. 55-627, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Państw. Nieruch. Ziemiękich w Poznaniu, Droga Dembińska 1 b. Park Samochod.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 97, wyst. w roku 1930, przez Urząd Wojewódzki Wileński, na nazwisko Szczerba Konstanty, zam. Poznań, ul. Lodowa nr 1, m. 8.

Zagubiono kartę rejestracyjną na samochód marki Opel, nr rejestr. B. 57-135, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy, na nazwisko Nowak Marian, Poznań, Grudzieniec 28.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazw. Kulikowski Franciszek, Bolesławiec ul. Jaśkowiecka nr 21, m. 1, woj. wrocławskie.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Woj. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazw. Wiśniewski Zbigniew, zam. Poznań, ul. Kwiatowa 9, m. 11.

Zagubiono zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez R. K. U. Konin, na nazw. Nawrotek Franciszek, Wilczyn, pow. Konin.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 19802 oraz kartę ewidencji nr 57-808, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, dowód rejestr. wojskowej wyst. przez R. K. U. Poznań, i legitymację Państw. Liceum Budownictwa, na nazw. Zbigniew Mejmiczak, Poznań, Słowackiego 24, m. 6.

Zagubiono legitymację służbową, wyst. przez Urząd Wojew. Poznański, na nazw. Januszykówna Alfreda, Starostwo Pow. Świebodzin, Referat Pomiarów.

Zagubiono legitymację, wydaną przez Wydział Powiatowy w Lesznie, na nazw. Majerówna Ludwika, ur. 17. 5. 1922 r. Wijewo, pow. Leszno.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej nr 17 N. T., wystawiony przez R. K. U. Nowy Tomyśl, na nazwisko Gawron Stanisław, zamieszkały w Dobierzynie, pow. N. Tomyśl.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 831, kartę rejestr. motocyklu nr 59-887, wyst. przez Okr. Urząd Sam. w Poznaniu, dowód własności, wyst. przez Okr. Urząd Likwidacyjny w Poznaniu, dowód osobisty, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, dokument urodzenia, wyst. w Poznaniu, legitymację Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej w Polsce oraz dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Poznań, na nazw. Herrmann Józef, Poznań, Brzozowa 14, m. 3.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 19258, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Menswel Franciszek, Poznań, Kochanowskiego nr 8, m. 8.

Zagubiono zgłoszenie Przemysłu i Handlu, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Migdałek Wiktoria, Poznań, Staszica 17, m. 20.

Zagubiono dowód rejestr. wojsk. wyst. przez P. K. U. Poznań, na nazw. Radecki Czesław, Poznań, Chwali-szewo 64.

Zagubiono dekret Izby Skarb. o wymiarze renty inwalidzkiej, na nazw. Rogacki Jan, Nowa Wieś, p. Poznań.

Zagubiono kartę rejestr. na samochód osobowy marki „Adler” nr rejestr. A. 57-926, nr silnika 234793, nr podwozia 285421, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Kapuściński Maksymilian, zam. w Krotoszynie, ul. Kaliska nr 47.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Augustyniak Józef, wieś Tarnówka, gm. Koszew, pow. kolski, poczta Dąbie.

Zagubiono legitymację służbową nr 1627, wyst. przez Dyрекcję Lasów Państw. w Poznaniu, dokument urodzenia z dnia 7. 3. 1916 r., wyst. w Karwczu, pow. Rawicz, oraz dowód rejestr. wojsk., wyst. przez R. K. U. Kościan, na nazw. Cwojda Bronisław, Leśnictwo Jędrzejewo, poczta Biernatowo, pow. Piła.

Zagubiono kartę rejestracyjną Nr 56037 na motocykl Royal-Enfield, nr ramy 17121, nr silnika 17121, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla „Społem” Oddział w Lesznie Wlkp.

Zagubiono dowód tożsamości konia nr 3348, ks. badania nr 827 na konia „Basia” klacz kasztan, rok 1936, wzrost 151, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, dla Konsumu Urzędników Polskich w Poznaniu, Różana 19.

Zagubiono dowód konia, klacz gniada kreska, r.1937, ks 17, na nazw. Maćkowiak Antoni, Zakrzewo 29, pow. Rawicz.

Zagubiono legitymację służbową nr 4247, wyst. przez Kom. Wojew. Mil. Obyw. w Poznaniu, na nazw. Adamski Szczepan, Września, ul. Szkolna 21.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych 18500/46, wyst. przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazw. Zygmunt Streich, Poznań, ul. Sierakowska nr 16, m 2.

Zagubiono dekret o wymiarze renty inwalidzkiej nr 3465/P. z dnia 27. 1. 47 r., wyst. przez Izbę Skarbową w Poznaniu, na nazw. Przybilińska Maria, Dziadkowo, pow. Gniezno.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

297

Zg. 69/47. Ludmiła Szumowska z Starogardu wniosła o uznanie swego męża Bartosza Szumowskiego, urodz. 24. 10. 1914 r. w Starym Sączu, wojew. krakowskie, syna Stefana i Heleny z d. Skalska, studenta prawa, ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu, za zmarłego. Tenże Szumowski biorąc udział w akcji podziemnej dał ostatnią wiadomość 1 czerwca 1944 r.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie 3-miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wszystkich tych, którzyby mogli udzielić wiadomości o zaginionym, wzywa się do zgłoszenia powyższego niezwłocznie tut. Sądowi.

Wągrowiec, dnia 9 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

298

Podaje się do publicznej wiadomości, że wniesiono o uznanie za zmarłe niżej wymienione osoby:

Zg. 63/47. Maria Rożak z Łekna względem jej męża Jana Różaka, urodz. 26. 3. 1904 r. w Siennie, powiat Wągrowiec, syna Wojciecha i Agnieszki z d. Szulc, ostatnio zamieszkałego w Micharzewie, powiat Wągrowiec, który powołany do służby wojskowej w 1939 r. zaginął bez wieści.

Zg. 74/47. Julianna Siwowa względem jej męża Feliksa Siwy, urodz. 3 maja, 1890 r. w Gościeszynie, pow. Żnin, syna Piotra i Katarzyny z d. Stuff, ostatnio str. przodownik P. P. w Wągrowcu, który 1 września 1939 r. wyjechał do Rawy Ruskiej i odtąd zaginął bez wieści.

Zg. 77/47. Maria Słomowa odnośnie swego męża Józefa Słomy, urodz. 2 lutego 1890 r. w Więcborku, pow. Sępólno, syna Franciszka i Rozalii z d. Hoffmann, ostat-

nio str. posterunkowy w Wągrowcu, który ewakuowany 1 września 1939 r. do Rawy Ruskiej zaginął bez wieści.

Zg. 81/47. Maria Kantorska z Wągrowca, odnośnie swego męża Wincentego Kantorskiego, ur. 11. 6. 1903 r. w Budziejewie, syna Michała i Jadwigi z d. Żurawska, ostatnio zamiesz. w Wągrowcu, który powołany do wojska polskiego w 1939 r. w niewoli przebywał, ostatnio w Dachau, skąd w 1945 r. dał ostatnią wiadomość.

Zg. 84/47. Kazimiera Chosińska z Turzy, pow. Wągrowiec odnośnie swego męża Wincentego Chosińskiego, urodz. 1. 1. 1905 r. w Turzy, syna Franciszka i Marianny z d. Chojnacka, który powołany w 1939 r. do wojska polskiego zaginął bez wieści.

Zg. 89/47. Waleria Koczorowska z Wągrowca odnośnie swego syna Edmunda Koczorowskiego, urodz. 7. 6. 1922 r. w Łopienniu, syna Władysława i Walerii z d. Kopydłowska, ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu, który wywieziony do obozu w Żabikowie a następnie w Gross-Rosen od grudnia 1944 r. zaginął bez wieści.

Zg. 90/47. Krasłowska Helena z Wągrowca odnośnie swego męża Aleksandra Krasłowskiego, urodz. 6. 6. 1898 roku w Łodzi, syna Jana i Natalii z d. Eichler, który powołany w 1939 r. do wojska polskiego zaginął bez wieści.

Zg. 93/47. Teresa Mieczkowska z Wągrowca co do swego męża Sylwestra Mieczkowskiego, ur. 30. 7. 1915 roku w Bożejewicach, pow. Żnin, syna Ludwika i Joanny z d. Harmata, ostatnio zamieszkałego w Wągrowcu, który powołany w 1939 r. do wojska polskiego dał ostatnią wiadomość w 1943 r. z obozu jeńców w miejscowości Messenich (Nadrenia).

Zg. 95/47. Michał Janus z Niedźwiedzin odnośnie swego syna Józefa Janusa urodz. 8 marca 1917 r. w Rakowie, pow. Wągrowiec, syna Michała i Marianny z d. Pisarek, ostatnio zamiesz. w Rakowie, który powołany w 1939 r. do 61 p. p. zaginął odtąd bez wieści.

Zg. 102/47. Waleria Księżniakiewicz co do swego męża Józefa Księżniakiewicza, urodz. 25. 9. 1901 r. w Żelicach, syna Walentego i Weroniki z d. Piechocka, ostatnio zam. w Wągrowcu, który powołany do wojska polskiego w 1939 r. miał umrzeć w 1941 r.

Zg. 104/47. Kazimiera Chorążyczewska z Runowskiego względem swego męża Feliksa Chorążyczewskiego, urodz. 12. 5. 1918 r. w Omlankach, pow. Kostopol, syna Zygmunta i Pauliny z d. Sulikowska, ostatnio zamiesz. w Osówce, pow. Kostopol, który zaciągnięty w 1941 r. do armii, nie dał odtąd znać o sobie i miał zginąć 18 lipca 1941 r. przy oblężeniu Kijowa.

Wzywa się wyżej wymienionych zaginionych aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionych, by powyższe niezwłocznie dokonali w tut. Sądzie.

Wągrowiec, dnia 9 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

299

Zg. 94/47. Michał Janus z Niedźwiedzin wniosł o uznanie za zmarłego syna swego Adama Janusa, urodz.

28. 7. 1919 r. w Gręzinach, pow. Wągrowiec, syna Michała i Marianny z d. Pisarek, ostatnio zamiesz. w Rakowie, pow. Wągrowiec, który powołany w 1939 r. do wojska polskiego i miał unrzeć w 1942 r. w Hahlewi w Persji.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie 3-miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym bowiem razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich tych, którzy by wiedzieli o miejscu pobytu wyżej wymienionego, aby o tym niezwłocznie zgłosili w tut. Sądzie.

Sąd Grodzki

300

Zg. 37/47 Maria Gordij z Prądówki, powiatu nowotomyskiego wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Grzegorza Gordij, syna Mikołaja, urodzonego 8. 3. 1918 r. w Niznowie, powiat Tłumacz, którego władze niemieckie w roku 1942 zabrały do pracy w Rzeszy. Grzegorz Gordij zatrudniony był w fabryce samolotów w Gotha Ost, skąd w marcu 1944 r. dał ostatnią wiadomość, a od tego czasu zaginął wszelki ślad o nim.

Zg. 34/47. Helena Weiss z Zbąszynia wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Józefa Weissa, syna Franciszka, urodzonego 18. 8. 1911 r. w Dąbrowie Starej, powiatu wolsztyńskiego. Józef Weiss zatrudniony był w zawodzie kominjarskim w mieście Roś, powiat Wołkowysk od roku 1937. Ostatnią wiadomość otrzymała rodzina od zaginionego w marcu 1944 r. a od tego czasu brak jakiegokolwiek wiadomości o losie jego.

Wzywa się zaginionych, aby w terminie wyznaczonym na dzień 31 października 1947 r. o godzinie 11 zgłosili się w Sądzie Grodzkim w Zbąszyniu, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionych, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Zbąszyń, dnia 11 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

301

Zg. 45/47. Na wniosek Leokadii Górskiej z d. Kolanowskiej z Ujścia, ul. Sienkiewicza nr. 56, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego Kazimierza Górskiego, ur. 14 października 1906 w Śmieszkowie, powiat Czarnków, syna Stanisława i Agnieszki z domu Faferek, rz. kat., robotnika, ostatnio zam. w Ujściu, ul. Szpitalna nr 83, który w dniu 24 sierpnia 1939 roku, jako rezerwista został powołany do Wojska Polskiego i od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości.

Wzywa się zaginionego, by najpóźniej dnia 22 listopada 1947 r. godzina 9 zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Chodzieży, pokój nr 8, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym podpisanemu Sądowi.

Chodzież, dnia 4 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

302

Zg. 46/47. Na wniosek Marty Krause z domu Grus z Ujścia, Stary Rynek 15, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego Jana Krausego, ur. dnia 3 lutego 1902 r.

w Ujściu, pow. Chodzież, syna Juliusza i Franciszki z d. Bąk, rz. kat., hutnika, żonatego, ostatnio zam. w Ujściu, ulica Łączna nr 5, który dnia 24 sierpnia 1939 roku jako rezerwista powołany został do 62 Pułku Piechoty i od września 1939 roku nie ma o nim żadnej wiadomości.

Wzywa się zaginionego, by najpóźniej dnia 22 listopada 1947 godzina 9 zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Chodzieży, pokój nr 8, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym podpisanemu Sądowi.

Chodzież, dnia 4 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

303

Zg. 2/47. Na wniosek Anny Bartkowiak z d. Tomczak z Ujścia, powiat Chodzież, wszczęto postępowanie celem uznania za zmarłego Antoniego Bartkowiaka, ur. dnia 29 maja 1893 roku w Bonikowie, pow. Kościan, syna Wojciecha i Marii z domu Baczyk, rz. kat., ostatnio zam. w Ujściu, powiat Chodzież, który jako funkcjonariusz P. P. pod Warszawą został we wrześniu 1939 roku ciężko ranny i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości.

Wzywa się zaginionego, by najpóźniej dnia 22 listopada 1947 r. godzina 9 przed poł. zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Chodzieży, pokój nr 8, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym podpisanemu Sądowi.

Chodzież, dnia 4 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

304

1. Marianna Konowska z Radłowa — Zg. 25/47
 2. Joanna Kowalska z Mogilna — Zg. 38/47
 3. Wiktoria Dębska z Mogilna — Zg. 42/47
 4. Marianna Markowska z Mogilna — Zg. 39/47
 5. Franciszka Duszyńska z Pakości — Zg. 32/47
- wniosły do Sądu Grodzkiego w Mogilnie o uznanie za zmarłego:

ad 1. męża swego Franciszka Konowalskiego, ur. 16. 10. 1909 r. w Wójcinie, syna Józefa i Anastazji z domu Barczykowska, wyznania rz. kat., robotnika, żonatego z Marianną z domu Paradowska, ostatnio zamieszkałego w Radłowie, powiat Mogilno;

ad 2. męża swego Jana Kowalskiego, ur. 26. 4. 1905 r. w Dortmundzie (Niemcy), syna Franciszka i Marianny z domu Mikołajczak, wyznania rz. kat., robotnika, żonatego z Joanną z domu Kozłowska, ostatnio zamieszkałego w Mogilnie;

ad 3. męża swego Władysława Dębskiego, ur. 1. 4. 1905 r. w Strzałkowie, syna Andrzeja i Franciszki z domu Pyraska, wyznania rz. kat., rolnika, żonatego z Wiktoria z domu Mikołajewska, ostatnio zamieszkałego w Mogilnie;

ad 4. męża swego Sylwestra Markowskiego, ur. 2. 12. 1902 r. w Kołodziejewie, pow. Mogilno, syna robotnika Michała Markowskiego i Katarzyny z d. Woźniak, wyznania rz. kat., robotnika, żonatego z Marianną z domu Nowakówna, ostatnio zamieszkałego w Mogilnie;

ad 5. syna swego Ignacego Bronisława Duszyńskiego, ur. 10. 7. 1915 r. w Pakości, pow. Mogilno, syna Józefa i Franciszki z domu Wolska, wyznania rz. kat., zbożowca, kawalera, ostatnio zamieszkałego w Pakości, powiat Mogilno.

Wymienieni w związku z wojną 1939 zaginęli i wszelki ślad o nich zaginął.

Wyżej wymienionych wzywa się, aby w terminie trzech miesięcy, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się w Sądzie Grodzkim w Mogilnie, gdyż w przeciwnym razie zostaną uznani za zmarłych.

Wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o zaginionych wzywa się, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi.

Mogilno, dnia 16 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

305

Zofia Bednarowicz z Obornik, ul. Dra Stefanowicza 9, wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Tadeusza Bednarowicza, ur. 28. 8. 1906 w Sułkowicach, pow. krakowskiego, syna Władysława i Heleny z domu Jerzykiewicz, z zawodu urzędnika skarbowego, zamieszkałego ostatnio w Obornikach przy ulicy Obrzyckiej.

W podaniu swoim twierdzi, że mąż jej Tadeusz Bednarowicz aresztowany został przez okupacyjne władze niemieckie dnia 18. 6. 1943 i osadzony we Forach VII w Poznaniu, a następnie w dniu 18. 2. 1944 przewieziony do obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen i że odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Sąd wzywa Bednarowicza, aby w ciągu 3 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie pokój nr 7, gdyż w innym razie może być uznany za zmarłego.

Nadto wzywa Sąd wszystkie osoby, które by mogły udzielić wiadomości o Bednarowiczu, aby o tym doniosły Sądowi.

Oborniki, dnia 16 lipca 1947. — Sąd Grodzki.

306

II. Zg. 41/47. Cecylia Tomicka z Pobiedzisk zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Franciszka Tomickiego, robotnika, zamieszkałego ostatnio w Pobiedziskach, urodz. 23. 11. 1901 z ojca Józefa i matki Marianny z d. Wenclewska.

Wymieniony jako żołnierz polski brał udział w walkach z Niemcami pod Kutnem w połowie września 1939 r. i od tego czasu zaginął.

Zaginionego Franciszka Tomickiego wzywa się, aby najpóźniej w trzech miesiącach od niniejszego ogłoszenia zgłosił się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dnia 24 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

307

II. Zg. 34/47. Michalina Lewandowska z Góry, pow. poznański, zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Franciszka Lewandowskiego, robotnika, zamieszkałego ostatnio w Górze, urodzonego 18. 9. 1909 r. z ojca Kaspra i matki Władysławy z d. Pawlak. Wymieniony został w listopadzie 1939 r. aresztowany i osadzony w więzieniu w Naumburgu, a później w obozie pracy w Obisfeld w Niemczech, a od jesieni 1944 r. nie ma o nim żadnej wiadomości.

Zaginionego Franciszka Lewandowskiego wzywa się, aby najpóźniej w terminie czterech miesięcy od niniejszego ogłoszenia zgłosił się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego. Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dnia 18 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

308

4. Zg. 51/47. Na wniosek Heleny Szymańskiej, zamieszkałej w Dolsku, wszczęto postępowanie o uznanie za zmarłego jej męża Hilarego Szymańskiego, urodzonego 21. 11. 1903 w Dolsku, syna Józefa i Zofii z d. Luczkiewicz, handlarza, ostatnio zamieszkałego w Dolsku, który w dniu 4 maja 1943 r. zabrany został przez gestapo i przebywał w obozie koncentracyjnym do grudnia 1944, a następnie w obozie koncentracyjnym w Oranienburgu, skąd następnie ślad o nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie do dnia 24 grudnia 1947 r. zgłosił się w niżej podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nich Sądowi.

Śrem, dnia 24 czerwca 1947 r. — Sąd Grodzki.

309

Nr. Zg. 20/47. Marianna Nowicka z domu Bzura, zamieszkała w Niewolnie, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Władysława Nowickiego, urodzonego 11 czerwca 1902 r., syna Walentego Nowickiego i tegoż żony Doroty z domu Kaźmierska, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Zieleniu, powiatu mogileńskiego.

Według zapodań wnioskodawczyni Władysław Nowicki został w sierpniu 1939 r. powołany do wojska w Inowrocławiu i od tego czasu ślad po nim zaginął.

Wzywa się Władysława Nowickiego, aby do dnia 25 stycznia 1948 r. godz. 9 przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 12 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

310

Nr. Zg. 38/47. Franciszka Rybicka, zamieszkała w Wyłatowie, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Bolestawa Rybickiego, urodzonego 25 grudnia 1908 r., syna Marcina Rybickiego i tegoż żony Augustyny z domu Frackowiak, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Wydatowie, powiatu mogileńskiego.

Wyżej wymieniony przebywał ostatnio na pracach rolnych w miejscowości Rulsdorf, pow. Lüneburg i od 26 grudnia 1944 r. nie daje o sobie żadnej wiadomości.

Sąd Grodzki wzywa zaginionego, aby do dnia najpóźniej 28 lutego 1948 r. godz. 9 przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 6 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

311

Nr. Zg. 24/47. Helena Zielińska z domu Sikorska, zamieszkała w Wylatowie, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Michała Zielińskiego, urodzonego 21 sierpnia 1901 r., syna Jana i Bronisławy z domu Płoszyńska małżonków Zielińskich, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Wylatowie.

Według zapodań wnioskodawczyni Michał Zieliński został 24 sierpnia 1939 r. zaciągnięty do Wojska Polskiego i od tego czasu ślad po nim zaginął.

Wzywa się Michała Zielińskiego, aby w terminie do dnia 28 lutego 1948 r. godziny 9 przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 6 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

312

III. Zg. 3/47. Helena Borowczak z Chrośnicy, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Franciszka Borowczaka, syna Piotra i Marii z d. Woškowiak, urodzonego 7 września 1910 r. w Wojciechowie, zamieszkałego ostatnio w Chrośnicy, powiatu nowotomyskiego.

Franciszek Borowczak, będący na pracy w Szczañcu, aresztowany został dnia 12 grudnia 1944 r. i osadzony w obozie w Brójcu. Na skutek zbliżającej się armii radzieckiej wywieziony został do Słubicy i dalej transportowany na zachód.

III. Zg. 38/47. Jadwiga Piątek z Nowego Kramska, gm. Babimost, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Wawrzyńca Piątka, syna Wojciecha i Anny, urodzonego 6 sierpnia 1910 r. w Wielkiejwsi, ostatnio zamieszkałego w Nowym Kramsku.

Wawrzyniec Piątek został powołany w dn. 28. 6. 1939 do armii niemieckiej i zaginął wedle zawiadomienia jednostki wojskowej w dniu 9 stycznia 1943 r. na Kaukazie.

Wzywa się zaginionych, aby najpóźniej w terminie wyznaczonym na dzień 20 listopada 1947 r. o godz. 11 zgłosili się w Sądzie Grodzkim w Zbąszyniu, gdyż w przeciwnym razie mogą być uznani za zmarłych.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Zbąszyn, dnia 19 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

313

Zg. 46/47. Julia Kołodyńska z domu Berdyczko, zamieszkała w Strzyżewie, powiatu nowotomyskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Józefa Kołodyńskiego, syna Józefa i Józefy z domu Lis, urodzonego 24 stycznia 1909 w Żytyniu, powiat Równe i tam ostatnio zamieszkałego.

Józef Kołodyński został powołany do wojska polskiego w dniu 9 września 1943 r. i brał udział w walkach przeciwko armii niemieckiej, jako żołnierz 3 Berl. P. P., został ranny pod Fliedernborn w dniu 3 lutego 1945 r. i odstawiony do szpitala polowego o nieznanym bliżej adresie.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej w terminie wyznaczonym na dzień 20 listopada 1947 r. o godzinie 11 zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Zbąszyniu, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie zgłosiły o nich Sądowi.

Zbąszyn, dnia 29 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE HANDLOWYM

I. RHA/III. 639 Gn. Sąd Okręgowy w Gnieźnie wpisał do rejestru handlowego Dział A, w odniesieniu do Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Gnieźnieńskiego w Gnieźnie w dniu 27 listopada 1945, że na członków dyrekcji powołani zostali Zygmunt Igłowicz i Piotr Budych, oboje z Gniezna, w miejsce Szczepana Kujawskiego i Walentego Budniaka, oraz że w Kiszkwie utworzono oddział Kasy. W dniu 10 marca 1947 wpisano tamże, że w Kłecku utworzono oddział.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

124

3. R. M. 2874. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Sądu tuł. wpisano dnia 26 czerwca 1947 r. na stronie 2874, że małżonkowie Furmaniak Józef, rolnik w Śniatach i Jadwiga z domu Moczyńska, kontraktem notarialnym z dnia 11 stycznia 1947 r. Nr 10 rep. notariusza Ostrowicza w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Śmigiel, dnia 25 czerwca 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwulamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za III kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 1576/47

K-32651

